

THƠ

30 THÁNG TƯ VÊ

NHỚ MẸ ..

Bốn năm qua, xuân đi, xuân lại đến,
Thân lưu-vong, túi-hàn ngập lông con.
Lối đời tàn bên loài ngòm mắt xanh
Lũ lấm bạc, không tỉnh, quán phảnh-trắc.

Con nhớ Mẹ, Mẹ ơi, con nhớ lắm,
Mẹ của con bên ven biển Thái Bình
Mẹ của Nam Quan biên-ải oai-linh
Mẹ của Hạ Long trùng-dương hùng-vi.
Mẹ của Nhị, Thái đôi giếng hồng thủy
Của Hương giang, Ngự đình trăm-tư
Của Trường sơn Nam Bắc bao-la
Của Đồng Nai, Củi Long bảy khúc.
Của Cà-Mâu mệnh-mông cùng Đồng Tháp
Tham lúa vàng, vú sữa của muôn con.

Con nhớ Mẹ
Mẹ của Hùng Vương ngàn năm lập quốc
Mẹ của Ngô, Đinh, Lê, Lý, Trần, Lê.
Của Nguyễn suy, dù Nam-tiến mở cơ-đồ
Tội đứa Mẹ bước lên đã thống-khô.

Mẹ đã vui !
Vui với con, Liệt-nữ Hát Giang
Vội Chi-Lãng, Tây-Kiệt, Pách-Đặng
Vội Đông-Đa, Hoà-hồng Nhật-Tảo.

Mẹ đã khô !
Mẹ khô vì loài gian Ích-Tắc
Loài Chiêu vương cống rắn, rước voi
Loài Khải, Thân, liêm gót giặc Lang sa
Loài Ai-quốc, thân tâm hồng máu Mẹ.

Mẹ hỡi !!
Con đau khổ, Mẹ trào vát-hân
Mẹ, con, nguyên cai-biên tang-thương.
Nguyễn ngày mai, vát-dôi, huy-hoàng
Con về Mẹ, Mẹ VIỆT NAM Bất-diệt.

T.G.K.